

Bryssel, 30. tammikuuta 2020
(OR. en)

5554/20

Toimielinten välinen asia:
2018/0169(COD)

ENV 40
SAN 24
CONSOM 9
AGRI 35
CODEC 51

ILMOITUS: I/A-KOHTA

Lähtettäjä: Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja: Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Ed. asiak. nro: 15254/19
Kom:n asiak. nro: 9498/18 + ADD 1 - COM(2018) 337 final - Annex
Asia: Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksista
– Poliittinen yhteisymmärrys

1. Komissio hyväksyi 28. toukokuuta 2018 lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksista (veden uudelleenkäyttöasetus)¹.
2. Ehdotuksen yleistavoitteena on etsiä ratkaisua veden niukkuusongelmaan Euroopan unionissa käyttämällä kierrätettyä vettä maatalouden keinokastelussa. Tällä tavoin veden uudelleenkäytöllä edistetään kiertotaloutta ja tuetaan ilmastonmuutokseen sopeutumista. Ehdotuksen tavoitteena on myös suojella ihmisten ja eläinten terveyttä ja ympäristöä asettamalla vähimmäisvaatimukset sekä kierrätetyn veden laadulle että vaatimustenmukaisuuden valvonnalle samalla, kun yhdenmukaistetaan keskeisiä riskinhallinnan näkökohtia.

¹ Asiak. 9498/18 + ADD 1–6.

3. Euroopan parlamentti vahvisti 12. helmikuuta 2019 ensimmäisen käsittelyn kantansa² komission ehdotukseen.
4. Neuvosto muodosti istunnossaan 26. kesäkuuta 2019 yleisnäkemyksen³, jossa puheenjohtajavaltio valtuutetaan jatkamaan neuvotteluja Euroopan parlamentin kanssa.
5. Kolme kolmikantaneuvottelua järjestettiin 10. lokakuuta, 12. marraskuuta ja 2. joulukuuta 2019. Kolmikantaneuvottelujen ohella järjestettiin useita teknisiä kolmikantakokouksia.
6. Puheenjohtajavaltio toimitti asetusehdotuksen useaan otteeseen pysyvien edustajien komitean käsiteltäväksi.
7. Tarkasteltuaan tekstiä yhteisymmärrykseen pääsemiseksi pysyvien edustajien komitea hyväksyi 18. joulukuuta 2019 lopullisen kompromissin, joka oli saatu aikaan kolmikantakokouksissa (14944/19 + COR1). Hyväksytty teksti uudelleen numeroituine säännöksineen jaettiin samana päivänä asiakirjan 15254/19 + COR1 liitteenä.
8. Euroopan parlamentin ENVI-valiokunta hyväksyi tekstin 21. tammikuuta 2020. Myöhemmin samana päivänä ENVI-valiokunnan puheenjohtaja lähetti pysyvien edustajien komitean puheenjohtajalle kirjeen, jossa hän ilmaisi, että lingvistijuristien viimeisteltyä tekstin hän suosittelee ENVI-valiokunnalle ja täysistunnolle, että neuvoston kanta hyväksytään tarkistuksitta.

² Asiak. 6427/19.

³ Asiak. 10278/19.

9. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa ehdotuksesta 12. joulukuuta 2018⁴
Alueiden komitea antoi lausuntonsa 6. joulukuuta 2018⁵.
10. Pysyvien edustajien komitea pyydetään näin ollen suosittamaan neuvostolle, että tämä hyväksyisi poliittisen yhteisymmärryksen veden uudelleenkäyttöasetuksen tekstistä sellaisena kuin se on tämän ilmoituksen liitteessä.
-

⁴ EUVL C 110, 7.3.2019, s. 94.

⁵ EUVL C 86, 7.3.2019, s. 353.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin vesivaroihin kohdistuu yhä enemmän paineita, mikä johtaa veden niukkuuteen ja sen laadun heikkenemiseen. Erityisesti ilmastonmuutos, arvaamattomat sääolot ja kuivuus ovat merkittävästi makean veden saatavuutta heikentäviä haasteita, joita aiheuttavat kaupunkien kehitys ja maatalous.

¹ EUVL C 110, 7.3.2019, s. 94.

² EUVL C 86, 7.3.2019, s. 353.

- (2) Unionin kykyä vastata vesivaroihin kohdistuviin kasvaviin paineisiin voitaisiin parantaa lisäämällä käsitellyn jäteveden uudelleenkäyttöä, rajoittamalla vedenottoa vesimuodostumista ja pohjavedestä, vähentämällä käsitellyn jäteveden vesimuodostumiin johtamisesta aiheutuvaa vaikutusta ja edistämällä veden säästämistä yhdyskuntajätevesien uudelleenkäytön avulla varmistaen samalla ympäristönsuojelun korkea taso. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY³ mainitaan veden uudelleenkäyttö, vedenkäytön kannalta tehokkaiden tekniikoiden edistäminen teollisuudessa ja vettä säästävät kastelutekniikat yhtenä lisätoimenpiteenä, jota jäsenvaltiot voivat soveltaa saavuttaakseen pinta- ja pohjavesien hyvää laadullista ja määrällistä tilaa koskevat direktiivin tavoitteet. Neuvoston direktiivissä 91/271/ETY⁴ vaaditaan, että käsitelty jätevesi on käytettävä uudelleen aina kun se on tarkoituksenmukaista.
- (3) Komission Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle antamassa tiedonannossa "Suunnitelma Euroopan vesivarojen turvaamiseksi"⁵ viitattiin tarpeeseen luoda väline veden uudelleenkäyttöön unionin tasolla sovellettavien standardien sääntelyyn ja poistaa esteet tällaisen vaihtoehdoisen vedenhankintakeinon laajemmalla käytöltä, joka voi auttaa vähentämään veden niukkuusongelmia ja hankintajärjestelmien haavoittuvuutta.
- (4) Komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamassa tiedonannossa "Veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaaminen Euroopan unionissa"⁶ esitetään tärkeysjärjestyksessä toimenpiteet, joita jäsenvaltioiden olisi harkittava veden niukkuuden ja kuivuuden hallinnassa. Sen mukaan alueilla, joilla kaikki ehkäisevät toimenpiteet on pantu täytäntöön vesivarojen käyttöä koskevan hierarkian mukaisesti ja joilla vedentarve on edelleen suurempi kuin saatavilla olevat vesivarat, uudet vedenhankinnan infrastruktuurit voivat joissakin olosuhteissa ja kustannus-hyötyulottuvuus huomioon ottaen toimia vaihtoehtoisena keinona lievittää vakavan kuivuuden aiheuttamia vaikutuksia.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁴ Neuvoston direktiivi 91/271/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1991, yhdyskuntajätevesien käsittelystä (EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40).

⁵ COM(2012) 673.

⁶ COM(2007) 414.

- (5) Veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaamisesta Euroopan unionissa 9 päivänä lokakuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa⁷ muistutetaan, että kysyntäpuolen lähestymistapa olisi asetettava etusijalle vesivaroja hallinnoitaessa, mutta todetaan kuitenkin, että EU:n olisi sovellettava vesivarojen hoidossa kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa yhdistyvät kysynnänhallintaan liittyvät toimenpiteet, toimenpiteet, joilla optimoidaan nykyiset resurssit veden kierrossa, sekä toimenpiteet uusien resurssien luomiseksi, ja että lähestymistavassa on otettava huomioon ympäristöön liittyvät, sosiaaliset ja taloudelliset näkökohdat.
- (6) Kiertotaloutta koskevassa toimintasuunnitelmassaan⁸ komissio sitoutui toteuttamaan käsitellyn jäteveden uudelleenkäytön edistämiseksi tietyt toimenpiteet, joihin kuului veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksia koskevan lainsäädäntöehdotuksen laatiminen. Komission olisi päivitettävä toimintasuunnitelmaansa ja säilytettävä vesivarat toimien painopistealueena.
- (7) Tällä veden uudelleenkäyttöä koskevalla säädöksellä on tarkoitus helpottaa veden uudelleenkäyttöä aina, kun se on tarkoituksenmukaista ja kustannustehokasta, ja luoda suotuisa toimintaympäristö niille jäsenvaltioille, jotka haluavat tai joilla on tarvetta harjoittaa veden uudelleenkäyttöä. Veden uudelleenkäyttö on lupaava vaihtoehto monille jäsenvaltioille, mutta tällä hetkellä ainoastaan pieni osa niistä harjoittaa veden uudelleenkäyttöä ja on hyväksynyt tältä osin kansallista lainsäädäntöä tai standardeja. Tämän säädöksen olisi oltava riittävän joustava, jotta veden uudelleenkäyttöä voidaan jatkaa ja samalla taata muille jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa näitä sääntöjä niiden päättäessä aloittaa tämän käytännön myöhemmin. Päätökset olla harjoittamatta veden uudelleenkäyttöä olisi perusteltava asianmukaisesti tässä asetuksessa säädettyjen kriteerien mukaan ja näitä päätöksiä olisi tarkasteltava uudelleen säännöllisesti.
- (8) Esimerkiksi yhdyskuntajätevesien käsittelylaitoksilta peräisin olevan, asianmukaisesti käsitellyn jäteveden uudelleenkäytöllä katsotaan olevan vähemmän ympäristövaikutuksia kuin muilla vaihtoehtoisilla vedenhankintamenetelmillä, kuten veden siirroilla tai suolanpoistolla. Tällaista uudelleenkäyttöä, joka voisi vähentää veden tuhlausta ja säästää vettä, harjoitetaan kuitenkin unionissa vain vähän. Tämä vaikuttaa johtuvan osin jäteveden uudelleenkäyttöjärjestelmien merkittävistä kustannuksista, veden uudelleenkäyttöä koskevien unionin yhteisten ympäristö- ja terveysstandardien puutteesta ja erityisesti uusiovedellä kasteltujen maataloustuotteiden mahdollisista terveys- ja ympäristöriskeistä ja niiden vapaata liikkuvuutta mahdollisesti rajoittavista esteistä.

⁷ 2008/2074 (INI).

⁸ COM(2015) 614.

- (9) Veden uudelleenkäytöllä voitaisiin ottaa paremmin talteen käsitellyn jäteveden sisältämät ravintoaineet, ja kierrätetyn veden käyttö kasteluun maa- ja metsätaloudessa voisi olla tapa palauttaa ravinteet, kuten typpi, fosfori ja kalium, luonnolliseen biogeokemialliseen kiertoon.
- (10) Jotta varmistetaan yhdyskuntajätevesien muodostamien resurssien optimaalinen uudelleenkäyttö, loppukäyttäjät olisi koulutettava käyttämään kulloinkin asianmukaista uusiovesiluokkaa. Jos tietyn viljelykasvityypin käyttötarkoitusta ei tunneta tai tarkoituksia on useita, olisi käytettävä korkeimman laatuluokan vettä, ellei sovelleta asianmukaisia esteitä, jotka mahdollistavat vaaditun laatuluokan saavuttamisen.
- (11) Uusiovedellä kasteltujen maataloustuotteiden elintarvikehygieniää koskevat terveysstandardit voidaan saavuttaa vain, jos maatalouden kastelukäyttöön tarkoitettun uusioveden laatuvaatimukset eivät eroa merkittävästi jäsenvaltioiden välillä. Vaatimusten yhdenmukaistaminen tehostaa myös kyseisten tuotteiden sisämarkkinoiden toimintaa. Siksi on aiheellista yhdenmukaistaa vähimmäistaso asettamalla veden laatua ja seurantaan koskevat vähimmäisvaatimukset. Kyseisten vähimmäisvaatimusten olisi koostuttava uusiovedtä koskevista vähimmäisarvoista ja muista toimivaltaisten viranomaisten tarvittaessa asettamista tiukemmista tai täydentävistä laatuvaatimuksista sekä asiaankuuluvista ehkäisevistä toimenpiteistä. Arvot perustuvat komission yhteisen tutkimuskeskuksen tekniseen raporttiin, ja ne vastaavat veden uudelleenkäytön kansainvälisiä normeja.
- (12) Veden uudelleenkäyttö maatalouden keinokastelussa voi myös osaltaan edistää kiertotaloutta, sillä sen avulla uusiovedestä voidaan ottaa talteen ravinteita, joita voidaan levittää kasveille kastelulannoitustekniikan avulla. Näin veden uudelleenkäyttö voi mahdollisesti vähentää tarvetta mineraalilannoitteen lisäkäyttöön. Loppukäyttäjille olisi ilmoitettava uusioveden ravinnepitoisuustiedot.
- (13) Veden uudelleenkäytön vähäinen hyödyntäminen Euroopassa johtuu muun muassa siitä, että yhdyskuntajätevesien käsittelylaitosten uudistaminen edellyttää merkittäviä investointeja ja veden uudelleenkäytölle maataloudessa ei ole taloudellisia kannustimia. Näihin kysymyksiin voidaan puuttua edistämällä innovatiivisia järjestelmiä ja taloudellisia kannustimia, joilla voidaan asianmukaisesti kattaa veden uudelleenkäytön kustannukset sekä ottaa huomioon sen sosioekonomiset ja ympäristöhyödyt.

- (14) Veden uudelleenkäyttöä koskevien vähimmäisvaatimusten olisi vastattava unionin vesipolitiikkaa ja edistettävä YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelmassa esitettyjä kestävän kehityksen tavoitteita, erityisesti tavoitetta 6, jolla varmistetaan kaikille riittävä ja kestävä vedensaanti sekä sanitaatio ja lisätään merkittävästi veden kierrätystä ja turvallista veden uudelleenkäyttöä yleisesti, jotta voidaan edistää kulutus- ja tuotantotapojen kestävyyttä koskevan Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen tavoitteen 12 saavuttamista. Lisäksi tällä asetuksella pyritään varmistamaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan ympäristönsuojelua koskevan 37 artiklan soveltaminen.
- (15) Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatuvaatimuksista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) .../.... . Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaisia toimia sen varmistamiseksi, että veden uudelleenkäyttö ei johda juomaveden laadun huononemiseen. Tästä syystä riskinhallintasuunnitelmassa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottoon käytettyjen vesimuodostumien suojeluun ja/tai keskeisiin suojavyöhykkeisiin.
- (16) Joissain tapauksissa uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajat edelleen kuljettavat ja varastoivat uusiovetä uusiovesilaitoksen ulostulon jälkeen ennen sen toimittamista ketjun seuraaville toimijoille, kuten uusioveden jakelusta vastaavalle toimijalle, uusioveden varastoinnista vastaavalle toimijalle tai loppukäyttäjälle. Vaatimustenmukaisuuden määrittelykohta on tarpeen määrittää sen selventämiseksi, missä uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan vastuu päättyy ja ketjun seuraavan toimijan vastuu alkaa.

- (17) Riskinhallintaan olisi kuuluttava ennakoiva riskien tunnistaminen ja hallinta sekä sellaisen uusioveden tuottaminen, jonka laatu vastaa määritettyjen käyttötarkoitusten vaatimuksia. Riskinarvioinnin olisi perustuttava keskeisiin riskinhallinnan näkökohtiin, ja siinä olisi määritettävä kaikki mahdolliset veden laatua koskevat lisävaatimukset, jotka ovat välttämättömiä ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden riittävän suojelun varmistamiseksi. Tätä varten veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelmissa olisi huolehdittava siitä, että uusioveden käyttö ja hallinta on turvallista eikä ihmisten ja eläinten terveyteen tai ympäristöön kohdistu riskejä. Näiden riskinhallintasuunnitelmien laatimisessa voitaisiin käyttää olemassa olevia kansainvälisiä ohjeita tai standardeja, kuten ISO 20426:2018 (Suuntaviivat terveusriskien arvioinnista ja juotavaksi kelpaamattoman veden uudelleenkäytön hallinnasta), ISO 16075:2015 (Suuntaviivat käsitellyn jäteveden käytöstä keinokasteluhankkeissa) tai WHO:n suuntaviivoja⁹.
- (18) Uusioveden tuotantoprosessiin osallistuvien osapuolten välisen yhteistyön ja yhteistoiminnan olisi oltava edellytyksenä uusioveden käsittelyssä käytettävien menetelmien käyttöönotolle tiettyjä käyttötarkoituksia varten asetettujen vaatimusten mukaisesti ja jotta voidaan suunnitella uusioveden hankintaa loppukäyttäjien kysynnän perusteella.
- (19) Ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden tehokkaan suojelun varmistamiseksi uusiovesilaitosten toiminnanharjoittajien olisi oltava ensisijaisesti vastuussa uusioveden laadusta vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa. Vähimmäisvaatimusten ja toimivaltaisen viranomaisen mahdollisesti asettamien lisävaatimusten noudattamiseksi uusiovesilaitosten toiminnanharjoittajien olisi seurattava uusioveden laatua vähimmäisvaatimusten ja toimivaltaisten viranomaisten mahdollisesti asettamien lisävaatimusten mukaisesti. Siksi on aiheellista vahvistaa seuranta koskevat vähimmäisvaatimukset, joissa määritetään säännöllisen seurannan tiheys sekä validoinnin seurannan ajoitus ja suorituskykytavoitteet. Tiedot säännölliselle seurannalle asetetut vaatimukset on määritetty direktiivin 91/271/ETY mukaisesti.

⁹ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/

- (20) Uusiovesi, johon sovelletaan tämän asetuksen vaatimuksia, saadaan jätevedestä, joka on kerätty keräysjärjestelmillä, käsitelty yhdyskuntajätevesien käsittelylaitoksissa direktiivin 91/271/ETY mukaisesti ja joka jatkokäsitellään (joko yhdyskuntajätevesien käsittelylaitoksessa tai uusiovesilaitoksessa) siten, että se vastaa tämän asetuksen liitteessä I säädettyjä parametreja. Direktiivin 91/271/ETY 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti taajamat, joiden asukasvastineluku (avl) on pienempi kuin 2 000, eivät ole velvollisia ottamaan käyttöön keräysjärjestelmää. Kuitenkin taajamista, joiden asukasvastineluku (avl) on pienempi kuin 2 000, keräysjärjestelmiin tulevat yhdyskuntajätevedet olisi käsiteltävä asianmukaisella tavalla ennen näiden jätevesien johtamista sisävesiin tai suistoihin, direktiivin 91/271/ETY 7 artiklan mukaisesti. Tässä yhteydessä taajamista, joiden asukasvastineluku (avl) on pienempi kuin 2 000, tulevat jätevedet kuuluisivat tämän asetuksen soveltamisalaan ainoastaan silloin, kun ne menevät keräysjärjestelmään ja kun ne käsitellään yhdyskuntajätevesien käsittelylaitoksessa. Samoin tämä asetus ei koske direktiivin 91/271/ETY liitteessä III lueteltujen teollisuudenalojen laitoksista tulevaa biologisesti hajoavaa teollisuusjätevettä, ellei sitä johdeta keräysjärjestelmään ja käsitellä yhdyskuntajätevesien käsittelylaitoksessa.
- (21) Käsitellyn yhdyskuntajäteveden uudelleenkäyttö maatalouden keinokasteluun on markkinavetoista toimintaa, joka perustuu maatalousalan kysyntään ja tarpeisiin erityisesti tietyissä jäsenvaltioissa, joissa on pulaa vesivaroista. Uusiovesilaitosten toiminnanharjoittajien ja loppukäyttäjien olisi tehtävä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa vahvistettujen vähimmäisvaatimusten mukaisesti tuotettu uusioveden laatu täyttää viljelykasvikategorioiden osalta loppukäyttäjien tarpeet. Jos uusiovesilaitosten toiminnanharjoittajien tuottamat veden laatuluokat eivät sovellu viljelykasvikategoriaan eivätkä palvelualueella (esim. yhteisessä jakelujärjestelmässä) jo käytössä olevaan kastelumenetelmään, veden laatuvaatimukset voitaisiin saavuttaa käyttämällä myöhemmässä vaiheessa useita vedenkäsittelymenetelmiä joko sellaisenaan tai yhdistäen niitä muihin ratkaisuihin, joissa ei tapahdu veden käsittelyä, moniesterperiaatteen mukaisesti.

- (22) Uusioveden turvallinen käyttö on varmistettava, jotta se kannustaa veden uudelleenkäyttöön unionin tasolla ja edistää yleisön luottamusta asiaa kohtaan. Uusioveden tuottaminen ja jakelu maatalouden keinokastelua varten olisi sen vuoksi sallittava vain jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten myöntämällä luvalla. Unionin tasoisen yhdenmukaistetun lähestymistavan sekä jäljitettävyyden ja avoimuuden varmistamiseksi tärkeimmät lupaa koskevat säännöt olisi laadittava unionin tasolla. Luvan myöntämismenettelyjen yksityiskohdat, kuten toimivaltaiset viranomaiset ja määräajat, olisi kuitenkin määriteltävä jäsenvaltioiden tasolla. Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa nykyisiä menettelyjä lupien myöntämiseen ja mukauttaa niitä tämän asetuksen vaatimuksiin. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelman laatimisesta vastaavan yhden tai useamman tahon sekä uusioveden tuottamisen ja jakelun edellyttämän luvan myöntämisestä vastaavan toimivaltaisen viranomaisen nimeämisen yhteydessä ei esiinny eturistiriitoja.
- (23) Jos tarvitaan uusioveden jakelijaa ja uusioveden varastojaa, tällaiselta toiminnanharjoittajalta olisi voitava vaatia luvan hankkimista. Jos kaikki lupavaatimukset täyttyvät, jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi myönnettävä lupa, jonka olisi sisällettävä kaikki riskinhallintasuunnitelmassa vahvistetut tarvittavat edellytykset ja toimenpiteet.

- (24) Tämän asetuksen säännökset täydentävät unionin muun lainsäädännön vaatimuksia, erityisesti mahdollisten terveys- ja ympäristöriskien osalta. Mahdollisia ihmisten ja eläinten terveysriskejä sekä ympäristöriskejä koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan varmistamiseksi uusiovesilaitosten toiminnanharjoittajien ja toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon muussa asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä esitetyt vaatimukset, erityisesti neuvoston direktiivit 86/278/ETY, 91/676/ETY¹⁰ ja 98/83/EY¹¹, direktiivit 91/271/ETY ja 2000/60/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 178/2002¹², (EY) N:o 852/2004¹³, (EY) N:o 183/2005¹⁴, (EY) N:o 396/2005¹⁵ ja (EY) 1069/2009¹⁶, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivit 2006/7/EY¹⁷, 2006/118/EY¹⁸, 2008/105/EY¹⁹ ja 2011/92/EU²⁰ sekä komission asetukset (EY) N:o 2073/2005²¹, (EY) N:o 1881/2006²² ja (EY) 142/2011²³.

¹⁰ Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1–8).

¹¹ Neuvoston direktiivi 98/83/EY, annettu 3 päivänä marraskuuta 1998, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta (EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, elintarvikehygieniasta (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) 183/2005, annettu 12 tammikuuta 2005, rehuhygieniasta koskevista vaatimuksista, (EUVL L 35, 8.2.2005, s. 1).

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 396/2005, annettu 23 päivänä helmikuuta 2005, torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta (EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1).

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveystäydennyksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus) (EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1).

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/7/EY, annettu 15 päivänä helmikuuta 2006, uimaveden laadun hallinnasta ja direktiivin 76/160/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 4.3.2006, s. 37).

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/118/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta (EUVL L 372, 27.12.2006, s. 19).

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/105/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, ympäristölaatuunormeista vesipolitiikan alalla, neuvoston direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 84).

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

²¹ Komission asetus (EY) N:o 2073/2005, annettu 15 päivänä marraskuuta 2005, elintarvikkeiden mikrobiologisista vaatimuksista (EUVL L 338, 22.12.2005, s. 1).

²² Komission asetus (EY) N:o 1881/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden enimmäismäärien vahvistamisesta (EUVL L 364, 20.12.2006, s. 5).

²³ Komission asetus (EU) N:o 142/2011, annettu 25 päivänä helmikuuta 2011, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveystäydennyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 täytäntöönpanosta sekä neuvoston direktiivin 97/78/EY täytäntöönpanosta tiettyjen näyttöjen ja tuotteiden osalta, jotka vapautetaan kyseisen direktiivin mukaisista eläinlääkärintarkastuksista rajatarkastusasemilla (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 54, 26.2.2011, s. 1).

- (25) Tämän asetuksen soveltamiseksi vedenkäsittelyyn liittyvät toimet ja yhdyskuntajätevedestä saatavan uusioveden tuotantoon liittyvät toimet olisi voitava suorittaa samassa fyysisessä paikassa käyttäen samaa laitosta tai erillisiä laitoksia. Lisäksi saman toimijan olisi voitava olla sekä vedenkäsittelylaitoksen toiminnanharjoittaja että uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittaja.
- (26) Asetuksessa (EY) N:o 852/2004 säädetään yleiset säännöt elintarvikealan toimijoille, ja se koskee ihmisravinnoksi tarkoitettujen elintarvikkeiden tuotantoa, käsittelyä, jakelua ja markkinoille saattamista. Asetuksessa käsitellään elintarvikkeiden terveydellistä laatua, ja yksi asetukseen sisältyvistä peruseriaatteista on, että elintarvikkeen turvallisuudesta vastaa ensisijaisesti asianomainen elintarvikealan toimija. Asetuksen osalta on myös annettu yksityiskohtaisia ohjeita, joista tärkeä on erityisesti komission tiedonanto ohjeasiakirjasta tuoreisiin hedelmiin ja vihanneksiin alkutuotannon tasolla liittyvien mikrobiologisten riskien käsittelystä hyvän hygienian keinoin (2017/C 163/01). Tässä asetuksessa säädetty uusiovetä koskevat vähimmäisvaatimukset eivät estä elintarvikealan toimijoita saavuttamasta asetuksen (EY) N:o 852/2004 noudattamiseksi tarvittavaa veden laatua käyttämällä myöhemmässä vaiheessa useita vedenkäsittelymenetelmiä joko sellaisenaan tai yhdistäen niitä muihin ratkaisuihin, joissa ei tapahdu veden käsittelyä.
- (27) Käsitellyn jäteveden kierrätykseen ja uudelleenkäyttöön on hyvät mahdollisuudet. Veden uudelleenkäytön edistämiseksi ja lisäämiseksi tiettyjen käyttötarkoitusten mainitseminen tässä asetuksessa ei saisi estää jäsenvaltioita sallimasta uusioveden käyttöä muihin tarkoituksiin, mukaan luettuna uudelleenkäyttö teollisuuteen, virkistyskäyttöön ja ympäristöön liittyviin tarkoituksiin, jos se katsotaan tarpeelliseksi kansallisten olosuhteiden ja tarpeiden näkökulmasta, edellyttäen, että varmistetaan ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelun korkea taso.
- (28) Veden uudelleenkäyttöön kohdistuvan luottamuksen lisäämiseksi yleisölle olisi tarjottava tietoa. Veden uudelleenkäyttöä koskevan selkeän, kattavan ja ajantasaisen tiedon saatavuus edistäisi avoimuutta ja jäljitettävyyttä sekä kiinnostaisi myös muita asiaankuuluvia viranomaisia, joihin tietyllä veden uudelleenkäytöllä on vaikutusta. Veden uudelleenkäytön lisäämiseksi jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että kehitetään veden uudelleenkäytön laajuuteen mukautettuja tiedotus- ja tietoisuuden lisäämiskampanjoita, jotta sidosryhmät saadaan tietoisiksi veden uudelleenkäytön eduista ja lisätään sen hyväksyttävyyttä.

- (29) Loppukäyttäjien koulutus on ensiarvoisen tärkeää osana ehkäisevien toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja säilyttämistä. Riskinhallintasuunnitelmassa olisi otettava huomioon erityiset ihmisten altistumista ehkäisevät toimenpiteet, kuten henkilökohtaisten suojarusteiden käyttö, käsienpesu ja henkilökohtainen hygienia.
- (30) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/4/EY²⁴ pyritään takaamaan jäsenvaltioiden oikeus ympäristötiedon saantiin tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn yleissopimuksen²⁵ (Århusin yleissopimus) mukaisesti. Direktiivissä 2003/4/EY säädetään sekä pyyntöön perustuvaan ympäristötiedon saatavuuteen että kyseisen tiedon aktiiviseen levittämiseen liittyvistä laajoista velvoitteista. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY²⁶ kattaa paikkatietojen jakamisen, mukaan lukien eri ympäristöalojen paikkatietoaineistot. On tärkeää, että tiedonsaantiin ja tiedon jakamisen järjestelyihin liittyvät tämän asetuksen säännökset täydentävät kyseisiä direktiivejä eivätkä luo erillistä sääntelykehystä. Sen vuoksi tämän asetuksen säännökset yleisölle tiedottamisesta ja täytäntöönpanon valvontaa koskevasta tiedosta eivät saisi rajoittaa direktiivien 2003/4/EY ja 2007/2/EY soveltamista.
- (31) Käsitellyn yhdyskuntajäteveden turvallista uudelleenkäyttöä koskevat vähimmäisvaatimukset ovat saatavilla olevan tieteellisen tiedon ja kansainvälisesti tunnustettujen veden uudelleenkäytön standardien ja käytäntöjen mukaisia, ja niillä taataan tällaisen veden turvallinen käyttö maatalouden keinokasteluun ja varmistetaan näin ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelun korkea taso. Tämän asetuksen arvioinnin tulosten perusteella tai aina uuden tieteellisen tiedon ja tekniikan kehityksen sitä edellyttäessä komissio voisi tutkia tarvetta tarkastella uudelleen liitteessä I olevassa 2 jaksossa esitettyjä vähimmäisvaatimuksia, ja sen olisi tarvittaessa tehtävä muutoksia koskevia säädösehdotuksia perussopimuksen mukaisesti.

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

²⁵ EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4.

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (32) Jotta keskeiset riskinhallinnan näkökohdat voitaisiin mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä vähimmäisvaatimusten ja keskeisten riskinhallintatehtävien muuttamiseksi. Ympäristön ja ihmisten terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi komission olisi myös voitava antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään keskeisiä riskinhallintatehtäviä vahvistamalla teknisiä eritelmiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa²⁷ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (33) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi jäsenvaltioiden tämän asetuksen täytäntöönpanon valvonnasta toimittaman tiedon muodosta ja esitystavasta sekä Euroopan ympäristökeskuksen laatimaa unioninlaajuista yleiskatsausta koskevan tiedon muodosta ja esitystavasta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²⁸ mukaisesti.
- (34) Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että uusiovesi täyttää luvassa ilmoitetut edellytykset. Jos se ei täytä edellytyksiä, toimivaltaisten viranomaisten olisi vaadittava vastuutahoa/-tahoja toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet edellytysten täyttämiseksi. Uusioveden jakelu olisi keskeytettävä, jos edellytysten täyttämättä jättäminen muodostaa merkittävän riskin ympäristölle tai ihmisten terveydelle.

²⁷ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (35) Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä muiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa vaihtamalla tietoja, jotta unionin ja kansallisten vaatimusten täyttäminen voidaan taata.
- (36) Jäsenvaltioiden tarjoamat tiedot ovat ensiarvoisen tärkeitä, jotta komissio voi seurata ja arvioida lainsäädännön toimivuutta siinä asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa.
- (37) Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 22 kohdan mukaisesti komission olisi toteutettava tämän asetuksen arviointi. Arvioinnin olisi perustuttava viiteen kriteeriin, jotka ovat vaikuttavuus, tehokkuus, aiheellisuus, johdonmukaisuus ja EU:n lisäarvo, ja sen pohjalta olisi suoritettava mahdollisten tulevien toimenpiteiden vaikutustenarviointi. Arvioinnissa olisi otettava huomioon tieteen kehitys etenkin uutta huolta aiheuttavien aineiden mahdollisen vaikutuksen osalta.
- (38) Tämän asetuksen tavoitteena on muun muassa ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden suojeleminen. Kuten unionin tuomioistuin on useaan otteeseen todennut, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 288 artiklan kolmannessa kohdassa direktiiville annetun velvoittavan luonteen kanssa olisi ristiriidassa se, että henkilöt, joita asia koskee, eivät lähtökohtaisesti voisi vedota direktiivillä asetettuihin velvollisuuksiin. Tämä toteamus pätee myös asetukseen, jonka tavoitteena on taata, että uusiovevettä voidaan käyttää turvallisesti maatalouden keinokasteluun.
- (39) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että niitä sovelletaan. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (40) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, eli ihmisten ja eläinten terveyden ja ympäristön suojeleminen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainingissa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

- (41) On tärkeää antaa jäsenvaltioille riittävästi aikaa luoda tämän asetuksen soveltamiseen tarvittava hallinnollinen infrastruktuuri sekä toiminnanharjoittajille riittävästi aikaa valmistautua uusien sääntöjen soveltamiseen.
- (42) Asianmukaisesti käsitellyn jäteveden uudelleenkäytön kehittämiseksi ja edistämiseksi mahdollisimman tehokkaasti Euroopan unionin olisi tuettava tämän alan tutkimusta ja kehittämistä Horisontti Eurooppa -ohjelmasta, jotta voidaan merkittävästi parantaa asianmukaisesti käsitellyn jäteveden luotettavuutta ja toteuttamiskelpoisia käyttömenetelmiä.
- (43) Direktiivissä 2000/60/EY annetaan jäsenvaltioille tarvittavaa joustoa täydentävien toimenpiteiden sisällyttämiseksi toimenpideohjelmiin, joilla tuetaan niiden pyrkimyksiä mainitussa direktiivissä vahvistettujen veden laatua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi. Direktiivin 2000/60/EY liitteessä VI olevan B osan täydentäviä toimenpiteitä koskeva suuntaa-antava luettelo sisältää muun muassa veden uudelleenkäyttöön liittyviä toimenpiteitä. Tässä yhteydessä ja noudattaen toimenpidehierarkiaa, jonka soveltamista jäsenvaltiot voisivat harkita veden niukkuuden ja kuivuuden hallinnassa ja joka kannustaa ensisijaisesti toimiin, jotka ulottuvat veden säästämiseen vedenhinnoittelupolitiikkaan ja vaihtoehtoisiin ratkaisuihin, sekä ottaen huomioon kustannus-hyötyulottuvuus, tässä asetuksessa vahvistettuja veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksia olisi sovellettava aina, kun yhdyskuntajätevesien käsittelylaitoksista tulevaa käsiteltyä yhdyskuntajätevettä käytetään yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun direktiivin 91/271/ETY 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti uudelleen maatalouden keinokastelussa.
- (44) Tämän asetuksen tavoitteena on lisätä veden kestävästä käyttöä. Tätä varten komission olisi sitouduttava käyttämään unionin ohjelmia, kuten Life-ohjelmaa, tukeakseen paikallisia aloitteita asianmukaisesti käsitellyn jäteveden uudelleenkäyttämiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja tarkoitus

1. Tässä asetuksessa säädetään veden laatua ja seuranta koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä riskinhallintasäännöksistä, jotta uusioveden käyttö olisi turvallista integroidussa vesienhoidossa.
2. Tämän asetuksen tarkoituksena on taata, että uusiovetä voidaan käyttää turvallisesti maatalouden keinokasteluun, ja varmistaa näin ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelun korkea taso, edistää kiertotaloutta ja tukea ilmastonmuutokseen sopeutumista sekä myötävaikuttaa direktiivin 2000/60/EY tavoitteiden saavuttamiseen puuttamalla veden niukkuusongelmaan ja siitä johtuvaan vesivaroihin kohdistuvaan paineeseen koordinoidusti koko unionissa, jolloin samalla myös edistetään sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan aina, kun käsiteltyä yhdyskuntajätevetä käytetään direktiivin 91/271/ETY 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti uudelleen maatalouden keinokasteluun liitteessä I olevassa 1 jaksossa täsmennetyllä tavalla.
2. Jäsenvaltio voi päättää, että veden uudelleenkäyttö maatalouden keinokasteluun ei ole tarkoituksenmukaista sen yhdellä tai useammalla vesienhoitoalueella tai vesienhoitoalueen yhdessä tai useammassa osassa, kun otetaan huomioon seuraavat kriteerit:
 - a) yhden tai useamman vesienhoitoalueen tai sen yhden tai useamman osan maantieteelliset ja ilmasto-olosuhteet;
 - b) muihin vesivaroihin kohdistuvat paineet ja näiden vesivarojen tila, mukaan luettuna direktiivissä 2000/60/EY tarkoitettu pohjavesien määrällinen tila;

- c) niihin pintavesimuodostumiin kohdistuvat paineet, joihin käsiteltyä yhdyskuntajätevettä johdetaan, ja näiden muodostumien tila;
- d) uusioveden ja muiden vesivarojen ympäristö- ja luonnonvarakustannukset.

Kyseinen päätös on perusteltava asianmukaisesti edellä mainituilla kriteereillä, ja se on toimitettava komissiolle. Päätöstä tarkastellaan tarvittaessa uudelleen ottaen erityisesti huomioon ilmastonmuutosennusteet ja kansalliset ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevat strategiat ja vähintään joka kuudes vuosi ottaen huomioon direktiivin 2000/60/EY mukaisesti laaditut vesienhoitosuunnitelmat.

3. Edellä säädetystä poiketen uusiovesilaitoksiin liittyvien tutkimus- tai pilottihankkeiden ei tarvitse noudattaa tämän asetuksen säännöksiä, jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että seuraavat kriteerit täyttyvät:

- a) tutkimus- tai pilottihanketta ei toteuteta ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottoon käytetyissä vesimuodostumissa ja/tai keskeisillä suojavyöhykkeillä, jotka on nimetty direktiivin 2000/60 mukaisesti;
- b) tutkimus- tai pilottihanketta valvotaan asianmukaisesti.

Tämän kohdan nojalla tehdyt päätökset ovat voimassa enintään viisi vuotta. Sellaisesta tutkimus- tai pilottihankkeesta peräisin olevia viljelykasveja, johon sovelletaan tämän kohdan mukaista poikkeusta, ei saateta markkinoille.

4. Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita asetuksen (EY) N:o 852/2004 soveltamista, eikä tällä asetuksella estetä elintarvikealan toimijoita saavuttamasta asetuksen (EY) N:o 852/2004 noudattamiseksi tarvittavaa veden laatua käyttämällä myöhemmässä vaiheessa useita vedenkäsittelymenetelmiä joko sellaisenaan tai yhdistäen niitä muihin ratkaisuihin, joissa ei tapahdu veden käsittelyä, eikä käyttämästä maatalouden keinokasteluun muita vaihtoehtoisia veden lähteitä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1. *'toimivaltaisella viranomaisella'* / *'toimivaltaisilla viranomaisilla'* yhtä tai useampaa viranomaista tai yhtä tai useampaa elintä, jonka jäsenvaltio on nimennyt suorittamaan tämän asetuksen mukaisia velvoitteita, jotka koskevat uusioveden tuottamisen ja/tai jakelun edellyttämän luvan myöntämistä ja vaatimustenmukaisuuden tarkistusta sekä tutkimus- ja pilottihankkeita koskevien poikkeusten myöntämistä;
2. *'loppukäyttäjällä'* luonnollista tai oikeushenkilöä tai julkista tai yksityistä tahoa, joka käyttää uusiovetä maatalouden keinokasteluun;
3. *'yhdyskuntajätevedellä'* direktiivin 91/271/ETY 2 artiklan 1 kohdan määritelmän mukaista yhdyskuntajätevetä;
4. *'uusiovedellä'* yhdyskuntajätevetä, joka on käsitelty direktiivissä 91/271/ETY asetettuja vaatimuksia noudattaen ja jatkokäsitelty uusiovesilaitoksessa tämän asetuksen liitteessä I olevan 2 jakson mukaisesti;
5. *'uusiovesilaitoksella'* yhdyskuntajätevesien käsittelylaitosta tai muuta laitosta, joka jatkokäsittelee yhdyskuntajäteveden direktiivissä 91/271/ETY asetettujen vaatimusten mukaisesti tuottaen vettä, joka soveltuu johonkin tämän asetuksen liitteessä I olevassa 1 jaksossa täsmennettyyn käyttötarkoitukseen;
6. *'uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajalla'* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka edustaa julkista tai yksityistä tahoa ja joka johtaa tai valvoo uusiovesilaitosta;
7. *'vaaratekijällä'* biologista, kemiallista, fysikaalista tai radiologista ainetta, joka voi aiheuttaa haittaa ihmisille, eläimille, kasveille tai viljelykasveille, muulle maanpäälliselle eliöstölle, vesieliöstölle, maaperälle tai yleisesti ympäristölle;

8. *'riskillä'* todennäköisyyttä, jolla tunnistetut vaaratekijät aiheuttavat haittaa tietyllä ajanjaksolla, mukaan lukien seurausten vakavuus;
9. *'riskinhallinnalla'* riskien järjestelmällistä hallintaa, jolla varmistetaan johdonmukaisesti veden uudelleenkäytön turvallisuus tietyssä yhteydessä;
10. *'ehkäisevällä toimenpiteellä'* asiaankuuluvaa toimenpidettä tai toimintaa, jolla voidaan ehkäistä tai poistaa terveys- tai ympäristöriski tai pienentää se hyväksyttävälle tasolle;
11. *'vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdalla'* kohtaa, jossa uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittaja luovuttaa uusioveden seuraavalle ketjun toimijalle;
12. *'esteellä'* mitä tahansa keinoa, fysikaaliset tai prosessivaiheet tai käyttöolosuhteet mukaan luettuina, joka vähentää tai ehkäisee ihmisen tartuntariskiä estämällä uusioveden kontaktin nautittuun tuotteeseen ja suoraan altistuviin henkilöihin, tai muuta keinoa, joka esimerkiksi vähentää mikro-organismien pitoisuutta uusiovedessä tai estää niiden selviytymisen nautitussa tuotteessa;
13. *'luvalla'* kirjallista hyväksyntää, jonka toimivaltainen viranomainen myöntää uusioveden tuottamiseen ja/tai jakeluun maatalouden keinokastelua varten tämän asetuksen mukaisesti;
14. *'vastuutaholla/-tahoilla'* tahoja, jolla on tietty rooli tai tehtävä veden uudelleenkäyttäjärjestelmässä, mukaan luettuina uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittaja, yhdyskuntajätevesien käsittelylaitos, jos se ei ole sama kuin uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittaja, yksi tai useampi asiaankuuluva viranomainen, joka ei ole nimetty toimivaltainen viranomainen, uusioveden jakelija tai uusioveden varastoiija;
15. *'veden uudelleenkäyttäjärjestelmällä'* uusioveden tuottamisen, jakelun ja käytön edellyttämien infrastruktuurin ja muiden teknisten osien joukkoa. Se kattaa kaikki osat jäteveden käsittelylaitoksen sisäänmenokohdasta yhteen tai useampaan paikkaan, jossa uusiovetä käytetään maatalouden keinokasteluun, mukaan luettuina tarvittaessa jakelu- ja varastointi-infrastruktuuri.

4 artikla

Uusiovesilaitosten toiminnanharjoittajiin ja uusioveden laatuun liittyvät velvoitteet

1. Uusiovesilaitosten toiminnanharjoittajien on varmistettava, että liitteessä I olevassa 1 jaksossa täsmennettyyn maatalouden keinokasteluun tarkoitettu uusiovesi täyttää vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa seuraavat vaatimukset:
 - a) liitteessä I olevassa 2 jaksossa vahvistetut veden laatua koskevat vähimmäisvaatimukset;
 - b) toimivaltaisen viranomaisen 6 artiklan 3 kohdan c ja d alakohdan mukaisesti asettamat veden laatua koskevat mahdolliset lisävaatimukset, jotka ilmoitetaan asianomaisessa luvassa.

Vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdan jälkeen veden laatu ei ole enää uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan vastuulla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten ja edellytysten noudattamisen varmistamiseksi uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan on seurattava veden laatua seuraavien mukaisesti:
 - a) liitteessä I oleva 2 jakso;
 - b) toimivaltaisen viranomaisen 6 artiklan 3 kohdan c ja d alakohdan mukaisesti asettamat seuranta koskevat mahdolliset lisävaatimukset, jotka ilmoitetaan asianomaisessa luvassa.

5 artikla

Riskinhallinta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että uusioveden tuottamista, jakelua ja käyttöä varten laaditaan veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelma.
2. Veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelman laativat tapauksen mukaan uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittaja, yksi tai useampi muu vastuullinen toimija ja loppukäyttäjät. Veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelman laativa yksi tai useampi vastuullinen toimija kuulee tapauksen mukaan kaikkia muita vastuullisia toimijoita ja loppukäyttäjiä.

3. Veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelma perustuu kaikkiin liitteessä II esitettyihin keskeisiin riskinhallinnan näkökohtiin, ja siinä määritellään uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan ja muiden vastuullisten tahojen riskinhallintavastuut. Suunnitelma voi kattaa yhden tai useamman veden uudelleenkäyttäjärjestelmän.
4. Veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelmassa on erityisesti
 - a) vahvistettava liitteessä II olevan b kohdan mukaisesti uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajaa koskevat liitteessä I täsmennetyt vaatimuksia täydentävät muut vaatimukset, jotka voivat olla tarpeellisia riskien vähentämiseksi ennen vaatimustenmukaisuuden määrittelykohtaa;
 - b) määriteltävä vaaratekijät, riskit ja tarkoituksenmukaiset ehkäisevät ja/tai mahdolliset korjaavat toimenpiteet liitteessä II olevan c kohdan mukaisesti;
 - c) määriteltävä veden uudelleenkäyttäjärjestelmän lisäesteet ja vahvistettava mahdolliset muut sellaiset vaatimukset vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdan jälkeen, jotka ovat tarpeellisia veden uudelleenkäyttäjärjestelmän turvallisuuden varmistamiseksi, mukaan luettuina tapauksen mukaan jakelua, varastointia ja käyttöä koskevat edellytykset, sekä määriteltävä näiden vaatimusten täyttymisestä vastuulliset tahot.
5. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen muuttamista koskevia delegoituja säädöksiä 13 artiklan mukaisesti liitteessä II esitettyjen keskeisten riskinhallintanäkökohtien mukauttamiseksi tieteen ja teknologian kehitykseen.

Siirretään komissiolle valta antaa myös tämän asetuksen täydentämistä koskevia delegoituja säädöksiä 13 artiklan mukaisesti liitteessä II esitettyjä keskeisiä riskinhallintanäkökohtia koskevien teknisten eritelmien määrittelemiseksi.

6 artikla

Uusiovedelle haettavaa lupaa koskevat velvoitteet

1. Uusioveden tuottaminen tai toimittaminen liitteessä I olevassa 1 jaksossa tarkoitettuun maatalouden keinokasteluun edellyttää lupaa.
2. Veden uudelleenkäyttöjärjestelmässä vastuullisen tahon / vastuullisten tahojen, mukaan luettuna tapauksen mukaan kansallisen lain mukaisesti loppukäyttäjän, on haettava 1 kohdassa tarkoitettua lupaa tai voimassa olevan luvan muutosta sen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jossa uusiovesilaitos toimii tai jossa sen on tarkoitus toimia.
3. Luvassa on esitettävä kaikki uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan ja tarvittaessa muiden vastuullisten tahojen velvoitteet. Luvan on perustuttava veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelmaan, ja siinä on mainittava muun muassa
 - a) uusioveden laatuluokka/-luokat ja maatalouden sallittu käyttötarkoitus, jota varten uusioveden käyttöön on annettu lupa liitteen I mukaisesti, käyttöpaikka, uusiovesilaitos tai -laitokset ja tuotettavan uusioveden arvioitu vuotuinen määrä;
 - b) liitteessä I olevassa 2 jaksossa esitetyt veden laatua ja seuranta koskeviin vähimmäisvaatimuksiin liittyvät ehdot;
 - c) veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelmassa asetettuihin, uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajaa koskeviin mahdollisiin lisävaatimuksiin liittyvät ehdot;
 - d) muut mahdolliset ehdot, jotka ovat tarpeen ihmisten ja eläinten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvien kohtuuttomien riskien vähentämiseksi hyväksyttävälle tasolle;
 - e) voimassaoloaika;
 - f) vaatimustenmukaisuuden määrittelykohta.

4. Lupahakemusta arvioidessaan toimivaltaisen viranomaisen on kuultava muita asiaankuuluvia viranomaisia, erityisesti vesi- ja terveydenhuollon viranomaista, jos se on eri kuin toimivaltainen viranomainen, ja kaikkia muita toimivaltaisen viranomaisen merkityksellisinä pitämiä tahoja ja vaihdettava tietoja näiden kaikkien kanssa.
5. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä viipymättä päätös luvan myöntämisestä. Jos toimivaltainen viranomainen tarvitsee täydellisen lupahakemuksen vastaanotettuaan yli 12 kuukautta päätöksen tekemiseen hakemuksen monimutkaisuuden vuoksi, sen on ilmoitettava hakijalle arvioitu päätöksentekopäivä.
6. Lupaa on tarkasteltava uudelleen säännöllisesti, ja se on tarvittaessa saatettava ajan tasalle ainakin seuraavissa tapauksissa:
 - a) jos kapasiteetissa tapahtuu merkittäviä muutoksia tai jos laitteita uusitaan tai uusia laitteita tai prosesseja lisätään;
 - b) jos ilmasto-olot tai muut olosuhteet muuttuvat ja vaikuttavat merkittävästi pintavesimuodostumien ekologiseen tilaan.
7. Jäsenvaltiot voivat päättää, että uusioveden varastointiin, jakeluun ja käyttöön on hankittava erityinen lupa, jotta voidaan soveltaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelmassa määritettyjä lisävaatimuksia ja -esteitä.

7 artikla

Vaatimustenmukaisuuden tarkistaminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että uusiovesi täyttää luvassa ilmoitetut edellytykset. Vaatimustenmukaisuuden tarkistus on tehtävä käyttämällä kaikkia seuraavia menetelmiä:
 - a) tarkistukset paikalla;

- b) erityisesti tämän asetuksen nojalla saatujen seurantatietojen käyttö;
 - c) muut asianmukaiset menetelmät.
2. Jos luvan ehtoja ei ole noudatettu, toimivaltaisen viranomaisen on kehotettava uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajaa ja tarvittaessa muita vastuutahoja toteuttamaan viipymättä tarvittavat toimenpiteet vaatimustenmukaisuuden palauttamiseksi ja ilmoittamaan asiasta välittömästi asianomaisille loppukäyttäjille.
 3. Jos luvan ehtojen noudattamatta jättäminen aiheuttaa merkittävän ympäristöä tai ihmisten tai eläinten terveyttä uhkaavan riskin, uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan tai muiden vastuutahojen on veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelmassa määriteltyjä menettelyjä noudattaen välittömästi keskeytettävä uusioveden jakelu, kunnes toimivaltainen viranomainen katsoo, että vaatimustenmukaisuus on palautettu, liitteessä I olevan 2 jakson 2.1 kohdan a alakohdan (ensimmäinen kappale) mukaisesti.
 4. Jos tapahtuu jotakin, joka heikentää luvan ehtojen noudattamista, uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan tai muiden vastuutahojen on ilmoitettava tästä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle ja muille osapuolille, joihin tämä mahdollisesti vaikuttaa, ja toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tarvittavat tiedot, joilla kyseisen tapahtuman vaikutuksia voidaan arvioida.
 5. Toimivaltaisen viranomaisen on todennettävä säännöllisesti, että vastuutahot toteuttavat veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelmassa asetetut toimenpiteet ja tehtävät.

8 artikla

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö

1. Jos veden uudelleenkäytöllä on rajatylittävää merkitystä, jäsenvaltioiden on nimettävä yhteyspiste tai käytettävä olemassa olevia, kansainvälisistä sopimuksista johtuvia rakenteita yhteistyön tekemiseksi muiden jäsenvaltioiden yhteyspisteiden ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Yhteyspisteiden tai olemassa olevien rakenteiden tehtävä on antaa apua pyydettyä ja koordinoita yhteydenpitoa toimivaltaisten viranomaisten välillä. Ennen luvan myöntämistä toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja 6 artiklan 3 kohdassa vahvistetuista ehdoista sen jäsenvaltion yhteyspisteen kanssa, jossa uusiovetä on tarkoitus käyttää. Yhteyspisteiden tehtävänä on erityisesti ottaa vastaan avunpyyntöjä ja välittää niitä.
2. Jäsenvaltioiden on vastattava avunpyyntöihin ilman aiheutonta viivytystä.

9 artikla

Tiedotus ja tietoisuuden lisääminen

Jäsenvaltioissa, joissa uusiovetä käytetään maatalouden keinokasteluun, on järjestettävä veden uudelleenkäytön avulla aikaansaataavaa vesivarojen säästöä koskevia yleisiä tietoisuuden lisäämiskampanjoita, joihin voi sisältyä veden turvallisesta uudelleenkäytöstä saatavien hyötyjen esittely. Kyseiset jäsenvaltiot voivat käynnistää myös loppukäyttäjille kohdistettuja tiedotuskampanjoita uusioveden optimaalisesta ja turvallisesta käytöstä ja varmistaa näin ihmisten ja eläinten terveyden ja ympäristön korkeatasoisen suojelun. Jäsenvaltiot voivat mukauttaa tiedotus- ja tietoisuuden lisäämiskampanjat veden uudelleenkäytön laajuuteen.

10 artikla

Tiedottaminen yleisölle

1. Direktiivien 2003/4/EY ja 2007/2/EY soveltamista rajoittamatta jäsenvaltioiden, joissa uusiovetä käytetään tämän asetuksen liitteessä I olevassa 1 jaksossa tarkoitettuun maatalouden keinokasteluun, on varmistettava, että yleisö saa veden uudelleenkäytöstä riittävää ja ajantasaista tietoa verkossa tai muulla tavoin. Tietoihin on sisällyttävä seuraavat seikat:
 - a) tämän asetuksen mukaisesti toimitetun uusioveden määrä ja laatu;
 - b) tämän asetuksen mukaisesti toimitetun uusioveden prosenttiosuus käsitellyn yhdyskuntajäteveden kokonaismäärästä jäsenvaltiossa, jos tällaisia tietoja on saatavilla;
 - c) tämän asetuksen mukaisesti myönnetyt tai muutetut luvat, mukaan lukien toimivaltaisten viranomaisten 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti asettamat ehdot;
 - d) edellä olevan 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritetun vaatimustenmukaisuuden tarkastuksen tulos;
 - e) edellä olevan 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyt yhteyspisteet.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on päivitettävä joka toinen vuosi.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehty päätös asetetaan yleisön saataville verkossa tai muilla keinoin.

11 artikla

Täytäntöönpanon valvontaa koskevat tiedot

1. Direktiivien 2003/4/EY ja 2007/2/EY soveltamista rajoittamatta jäsenvaltioiden, joissa uusiovetä käytetään tämän asetuksen liitteessä I olevassa 1 jaksossa tarkoitettuun maatalouden keinokasteluun, on Euroopan ympäristökeskuksen avustuksella
 - a) laadittava ja julkaistava viimeistään ... [kuuden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta] ja päivitettävä sen jälkeen kuuden vuoden välein aineisto, joka sisältää tiedot 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettujen vaatimustenmukaisuuden tarkastuksen tuloksista ja muuta tietoa, joka asetetaan yleisön saataville verkossa 10 artiklan mukaisesti;
 - b) laadittava, julkaistava ja päivitettävä sen jälkeen vuosittain aineisto, joka sisältää 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti kerätyt tiedot tapauksista, joissa lupaehtoja ei ole noudatettu, sekä tiedot 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komissiolla, Euroopan ympäristökeskuksella ja Euroopan tautienehkäisy- ja valvontakeskuksella on pääsy 1 kohdassa tarkoitettuihin aineistoihin.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella Euroopan ympäristökeskuksen on laadittava, julkaistava ja päivitettävä jäsenvaltioita kuullen säännöllisesti tai komission pyynnöstä unionin laajuinen yleiskatsaus, joka sisältää tapauksen mukaan tämän asetuksen tuotoksiin, tuloksiin ja vaikutuksiin liittyviä indikaattoreita, karttoja ja jäsenvaltioiden raportteja.
4. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 1 kohdan mukaisesti toimitettavien tietojen muotoa ja esitystapaa, sekä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettun unionin laajuisen yleiskatsauksen muotoa ja esitystapaa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 14 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Komissio laatii jäsenvaltioita kuullen suuntaviivat, joilla tuetaan tämän asetuksen käytännön soveltamista, kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

12 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio suorittaa tämän asetuksen arvioinnin viimeistään... [kahdeksan vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta]. Arvioinnin on perustuttava vähintään seuraaviin tekijöihin:
- a) tämän asetuksen täytäntöönpanosta saadut kokemukset;
 - b) edellä olevan 11 artiklan 1 kohdan mukaiset jäsenvaltioiden tietoaaineistot ja 11 artiklan 3 kohdan mukainen Euroopan ympäristökeskuksen laatima unionin laajuinen yleiskatsaus;
 - c) olennaiset tieteelliset, analyttiset ja epidemiologiset tiedot;
 - d) tekninen ja tieteellinen asiantuntemus;
 - e) Maailman terveysjärjestön suositukset, jos niitä on saatavilla, taikka muut kansainväliset ohjeet tai ISO-standardit.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä komissio kiinnittää erityistä huomiota seuraaviin seikkoihin:
- a) liitteessä I esitetyt vähimmäisvaatimukset;
 - b) liitteessä II esitetyt keskeiset riskinhallinnan näkökohdat;
 - c) toimivaltaisten viranomaisten asettamat 6 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaiset lisävaatimukset;
 - d) veden uudelleenkäytön vaikutukset ympäristöön ja ihmisten ja eläinten terveyteen, mukaan luettuina uutta huolta aiheuttavien aineiden vaikutukset.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä komissio arvioi mahdollisuutta
 - a) laajentaa tämän asetuksen soveltamisalaa muihin erityistarkoituksiin, kuten teollisiin tarkoituksiin, käytettävään uusioveteen;
 - b) laajentaa tämän asetuksen vaatimuksia kattamaan käsitellyn jäteveden epäsuora käyttö.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tulosten perusteella tai aina uuden teknisen ja tieteellisen tietämyksen niin edellyttäessä komissio voi tutkia tarvetta tarkastella uudelleen liitteessä I olevassa 2 jaksossa esitettyjä vähimmäisvaatimuksia.
5. Komissio tekee tarvittaessa muutoksia koskevia säädösehdotuksia perussopimuksen mukaisesti.

13 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle tämän asetuksen voimaantulopäivästä viiden vuoden ajaksi 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 5 artiklan 5 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

14 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivillä 2000/60/EY perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

15 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännöt ja toimenpiteet komissiolle viimeistään... [neljän vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta] ja ilmoitettava sille niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

16 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan... [kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE I

KÄYTTÖTARKOITUKSET JA VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1 jakso Uusioveden 2 artiklassa tarkoitetut käyttötarkoitukset

Maatalouden keinokastelu

Maatalouden keinokastelulla tarkoitetaan seuraavanlaisten viljelykasvien kastelua:

- raakana kulutettavat ravintokasvit eli kasvit, jotka on tarkoitettu ihmisravinnoksi ja syötäväksi raakana tai käsittelemättömänä
- käsiteltävät ravintokasvit eli kasvit, jotka on tarkoitettu ihmisravinnoksi, muttei syötäväksi raakana vaan käsittelyn jälkeen (esim. keitettynä, teollisesti käsiteltynä)
- muut kuin ravintokasvit eli kasvit, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi (esim. laidun-, rehu-, kuitu-, koriste-, siemen-, energia- ja turvekasvit).

Jäsenvaltiot voivat käyttää uusiovetä muihin tarkoituksiin, kuten teollisiin tarkoituksiin ja virkistys- ja ympäristökäyttöön, sanotun kuitenkin rajoittamatta asiaa koskevan unionin lainsäädännön soveltamista ympäristön ja terveyden alalla.

2 jakso Vähimmäisvaatimukset

2.1 Maatalouden keinokasteluun tarkoitettua uusiovetä koskevat vähimmäisvaatimukset

Uusioveden laatuluokat ja kunkin luokan sallitut käyttötarkoitukset ja kastelumenetelmät on esitetty taulukossa 1. Veden laatua koskevat vähimmäisvaatimukset on esitetty taulukossa 2 olevassa a kohdassa. Uusioveden seurannan vähimmäistiheys ja suorituskykytavoitteet on esitetty taulukossa 3 (säännöllinen seuranta) olevassa b kohdassa ja taulukossa 4 (validoinnin seuranta) b kohdassa.

Viljelykasvikategoriat on kasteltava jäljempänä taulukossa 1 esitettyyn vastaavaan uusioveden vähimmäislaatuluokkaan kuuluvalla uusiovedellä, ellei sovelleta 5 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja asianmukaisia lisäesteitä, jolloin saavutetaan taulukossa 2 esitetyt laatuvaatimukset. Tällaiset lisäesteet voivat perustua liitteessä II olevassa 7 kohdassa mainittuun ehkäisevien toimenpiteiden ohjeelliseen luetteloon tai muuhun vastaavaan kansalliseen tai kansainväliseen standardiin, kuten ISO 16075-2 -standardiin.

Taulukko 1. Uusioveden laatuluokat ja sallittu käyttö maataloudessa sekä kastelumenetelmä

Uusioveden vähimmäislaatuluokka	Viljelykasvikategoria*	Kastelumenetelmä
A	Kaikki raakana kulutettavat ravintokasvit, mukaan lukien juurikasvit, ja ravintokasvit, joiden syötävä osa on suoraan kosketuksessa uusioveeseen	Kaikki kastelumenetelmät
B	Raakana kulutettavat ravintokasvit, joiden syötävä osa tuotetaan maan päällä niin, ettei se ole suoraan kosketuksessa uusioveeseen, käsiteltävät ravintokasvit ja muut kuin ravintokasvit, mukaan lukien maitoa ja lihaa tuottavien eläinten ravinnoksi tarkoitettut kasvit	Kaikki kastelumenetelmät
C	Raakana kulutettavat ravintokasvit, joiden syötävä osa tuotetaan maan päällä niin, ettei se ole suoraan kosketuksessa uusioveeseen, käsiteltävät ravintokasvit ja muut kuin ravintokasvit, mukaan lukien maitoa ja lihaa tuottavien eläinten ravinnoksi tarkoitettut kasvit	Tippukastelu** tai muu kastelumenetelmä, jossa vältetään suoraa kosketusta kasvin syötävään osaan
D	Teollisuus-, energia- ja siemenkasvit	Kaikki kastelumenetelmät***

(*) Jos samantyyppinen kasteltu viljelykasvi kuuluu useampaan taulukon 1 luokkaan, siihen on sovellettava tiukimpien vaatimusten luokkaa.

(**) Tippukastelu (kutsutaan myös pisarakasteluksi) on mikrokastelujärjestelmä, jonka avulla kasveja voidaan kastella vesipisaroilla tai pienillä vesivirroilla ja johon sisältyy veden tihkuttaminen maaperään tai suoraan sen pinnan alle hyvin alhaisilla nopeuksilla (2–20 litraa tunnissa). Järjestelmä koostuu ohuista muoviputkista, jotka on yhdistetty pisaroittimiksi kutsuttuihin ulostuloihin.

(***) Sadetta jäljitteleviä kastelumenetelmiä käytettäessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota työntekijöiden ja sivullisten terveyden suojeluun. Tätä varten olisi toteutettava asianmukaisia ehkäiseviä toimenpiteitä.

a) Veden laadun vähimmäisvaatimukset

Taulukko 2. Uusioveden laatuvaatimukset maatalouden keinokastelussa

Uusioveden laatuiluokka	Viitteellinen teknologian kohde	Laatuvaatimukset				Muu
		<i>E. coli</i> (määrä/ 100 ml)	BOD ₅ (mg/l)	TSS (mg/l)g/l)	Sameus (NTU)U)	
A	Biologinen käsittely, suodatus ja desinfiointi	≤ 10	≤ 10	≤ 10	≤ 5	<i>Legionella</i> spp.: < 1 000 pmy/l, jos on olemassa aerosolisäätöriski Suoliston sukkulamadot (suolimadon munat): ≤ 1 muna/l laidunten tai rehukasvien kasteluun
B	Biologinen käsittely ja desinfiointi	≤ 100	Neuvoston direktiivin 91/271/ETY ¹ mukaisesti	Direktiivin 91/271/ETY mukaisesti (Liite I, taulukko 1)	–	
C	Biologinen käsittely ja desinfiointi	≤ 1 000	(Liite I, taulukko 1)		–	
D	Biologinen käsittely ja desinfiointi	≤ 10 000	_____ ¹ Neuvoston direktiivi 91/271/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1991, yhdyskunta-jätevesien käsittelystä (EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40).		–	

Uusioveden katsotaan olevan taulukon 2 vaatimusten mukainen, jos mittauksissa täyttyvät kaikki seuraavat kriteerit:

- E. colin, Legionella spp:n ja suoliston sukkulamatojen viitearvot toteutuvat vähintään 90 prosentissa tapauksista. Yksikään näytteiden arvoista ei saa ylittää suurinta mahdollista poikkeamaa eli 1 logaritmiyksikköä E. colin ja Legionellan viitearvosta ja 100:aa prosenttia ilmoitetusta suoliston sukkulamatoja koskevasta arvosta.
- BOD₅-, TSS- ja sameuden viitearvot luokassa A toteutuvat vähintään 90 prosentissa tapauksista. Yksikään näytteiden arvoista ei saa ylittää enimmäispoikkeamaa eli 100:aa prosenttia viitearvosta.

b) Seuranta koskevat vähimmäisvaatimukset

Uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajien on suoritettava säännöllistä seuranta sen varmistamiseksi, että uusiovesi täyttää a kohdassa asetetut veden laatua koskevat vähimmäisvaatimukset. Säännölliseen seurantaan on sisällyttävä veden uudelleenkäyttöjärjestelmän varmistusmenettelyihin.

Näytteet, joita käytetään mikrobiologisten parametrien noudattamisen tarkastamiseen vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa, on otettava standardin EN ISO 19458 mukaisesti tai muun sellaisen kansallisen tai kansainvälisen standardin mukaisesti, joilla varmistetaan vastaava laatu.

Taulukko 3. Maatalouden keinokasteluun tarkoitettun uusioveden säännöllisen seurannan vähimmäistiheys

Uusioveden laatuluokka	<i>E. coli</i>	BOD ₅	TSS	Sameus	<i>Legionella</i> spp. (tarvittaessa)	Suoliston sukkulamadot (tarvittaessa)
A	Kerran viikossa	Kerran viikossa	Kerran viikossa	Jatkuvasti	Kahdesti kuussa	Kahdesti kuussa tai uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan määrittämä seurantatiheys uusiovesilaitokseen sisään tulevan jäteveden sisältämien munien määrän mukaan
B	Kerran viikossa	Direktiivin 91/271/ETY mukaisesti (Liite I, D jakso)	Direktiivin 91/271/ETY mukaisesti (Liite I, D jakso)	–		
C	Kahdesti kuussa			–		
D	Kahdesti kuussa			–		

Validoinnin seuranta on suoritettava ennen kuin uusi uusiovesilaitos otetaan käyttöön.

Jo käytössä olevat uusiovesilaitokset, jotka tämän asetuksen tullessa voimaan täyttävät uusiovedelle liitteessä I olevassa taulukossa 2 asetetut laatuvaatimukset, vapautetaan tästä validoinnin seurantaa koskevasta velvoitteesta.

Validoinnin seuranta on suoritettava aina, kun laitteita uusitaan ja kun lisätään uusia laitteita tai menettelyjä.

Validoinnin seuranta on suoritettava tiukimmalle uusioveden laatuluokalle eli A-luokalle suorituskkytavoitteiden (\log_{10} :n väheneminen) toteutumisen varmistamiseksi. Validoinnin seurannassa seurataan indikaattoreina toimivia mikro-organismeja kunkin patogeeniryhmän osalta (bakteeri, virus ja alkueläimet). Indikaattoreiksi valitut mikro-organismit ovat *E. coli* patogeenisille bakteereille, F-spesifiset kolifaagit ja/tai, somaattiset kolifaagit patogeenisille viruksille ja *Clostridium perfringens* -itiöt tai itiöitä muodostavat sulfaattia pelkistävät bakteerit alkueläimille. Validoinnin seurannan suorituskkytavoitteet (\log_{10} :n väheneminen) indikaattoreiksi valittujen mikro-organismien osalta on esitetty taulukossa 4. Ne on saavutettava vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa ottaen huomioon yhdyskuntajätevesien käsittelylaitoksen sisään menevän käsittelemättömän jäteveden pitoisuudet. Validointinäytteistä vähintään 90 prosentin on saavutettava tai ylitettävä suorituskkytavoitteet.

Jos biologista indikaattoria ei esiinny käsittelemättömässä jätevedessä \log_{10} :n vähenemisen edellytysten täyttymisen kannalta riittävästi, kyseisen biologisen indikaattorin puuttuminen uusiovedestä tarkoittaa, että validoinnin vaatimuksia noudatetaan. Vaatimustenmukaisuutta koskevan tavoitteen saavuttaminen voidaan todentaa analyttisellä kontrollilla, lisäämällä yksittäisten käsittelyvaiheiden suorituskkyä käyttäen perustana vakiomuotoisia ja vakiintuneita prosesseja koskevaa tieteellistä näyttöä, kuten testiraporttien julkaistuja tietoja ja tapaustutkimuksia, tai testaamalla innovatiivista käsittelyä laboratoriossa valvotuissa olosuhteissa.

Taulukko 4. Maatalouden kastelukäyttöön tarkoitettun uusioveden validoinnin seuranta

Uusio- veden laatuluokka	Indikaattoreina toimivat mikro-organismit(*)	Käsittelyketjun suorituskykytavoitteet (log ₁₀ :n väheneminen)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Kolifaagien kokonaismäärä (F-spesifiset kolifaagit / somaattiset kolifaagit(**))	≥ 6,0
	<i>Clostridium perfringens</i> -itiöt / itiöitä muodostavat sulfaattia pelkistävät bakteerit(***)	≥ 4,0 (<i>Clostridium perfringens</i> - itiöiden tapauksessa) ≥ 5,0 (itiöitä muodostavien sulfaattia pelkistävien bakteerien tapauksessa)

(*) Validoinnin seurannassa voidaan käyttää ehdotettujen indikaattorimikro-organismien sijasta referenssipatogeeneinä seuraavia: *Campylobacter*, rotavirus ja *Cryptosporidium*. Sovellettavien suorituskykytavoitteiden (log₁₀:n väheneminen) olisi näin ollen oltava seuraavat:

Campylobacter (≥ 5,0), rotavirus (≥ 6,0) ja *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Kolifaagien kokonaismäärä on valittu sopivimmaksi virusindikaattoriksi. Kuitenkin jos analyysia ei voi tehdä kaikilla kolifaageilla, ainakin yksi niistä (F-spesifiset tai somaattiset kolifaagit) on analysoitava.

(***) *Clostridium perfringens* -itiöt on valittu sopivimmaksi alkueläinten indikaattoriksi. Itiöitä muodostavat sulfaattia pelkistävät bakteerit ovat kuitenkin niille vaihtoehto, jos *Clostridium perfringens* -itiöiden perusteella ei voida validoida vaadittua log₁₀:n vähenemistä.

Seurannan analyysimenetelmä on validoitava ja dokumentoitava EN ISO/IEC-17025 -standardin mukaisesti tai muiden kansallisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti, joilla varmistetaan vastaava laatutaso.

LIITE II

a) Keskeiset riskinhallinnan näkökohdat

Riskinhallintaan on kuuluttava ennakoiva riskien tunnistaminen ja hallinta, jotta voitaisiin huolehtia siitä, että uusioveden käyttö ja huolto on turvallista eikä ihmisten ja eläinten terveyteen tai ympäristöön kohdistu riskejä. Tätä varten laaditaan veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelma seuraavien pohjalta:

1. Koko veden uudelleenkäyttöjärjestelmän kuvaus siitä alkaen, kun jätevesi tulee sisään yhdyskuntajätevesien käsittelylaitokseen aina käyttövaiheeseen asti, mukaan lukien jäteveden lähteet, käsittelyn vaiheet ja uusiovesilaitoksessa käytetyt teknologiat, toimitus-, jakelu- ja varastointi-infrastruktuuri, käyttötarkoitus, käyttöpaikka ja -aika (esim. väliaikainen tai tilapäinen käyttö), kastelumenetelmät, viljelykasvityyppi, muut veden lähteet, jos vesi tulee eri lähteistä, ja toimitettavan uusioveden määrät.
2. Veden uudelleenkäyttöjärjestelmään osallistuvien osapuolten ja niiden vastuualueiden määrittäminen. Kaikkien asianomaisten osapuolten tehtävät ja vastuut on määriteltävä ja jaettava selvästi.
3. Mahdollisten vaaratekijöiden tunnistaminen, erityisesti epäpuhtauksien ja patogeenien esiintyminen, ja mahdolliset haitalliset tapahtumat, kuten käsittelyn epäonnistuminen, vuoto-onnettomuudet tai saastumiset kuvatussa veden uudelleenkäyttöjärjestelmässä.
4. Sellaisten ympäristöjen ja väestöryhmien tunnistaminen, joihin kohdistuu riski, ja mahdollisille tunnistetuille vaaratekijöille altistumisen reittien tunnistaminen huomioiden erityiset ympäristötekijät, kuten paikallinen hydrogeologia, topologia, maaperä, ekologia sekä viljelykasvityyppiin ja maanviljely- ja keinokastelukäytäntöihin liittyvät tekijät. Lisäksi on otettava huomioon uusioveden tuotannon mahdolliset peruuttamattomat tai pitkän aikavälin haitalliset ympäristö- ja terveysvaikutukset, joista on esitettävä tieteellistä näyttöä.

5. Ympäristöriskien ja ihmisten ja eläinten terveyttä koskevien riskien arviointi ottaen huomioon mahdollisten tunnistettujen vaaratekijöiden luonne, aiotun käytön kesto, tunnistetut ympäristöt ja väestöryhmät, joihin riski altistua kyseisille vaaratekijöille kohdistuu, sekä vaaratekijöiden mahdollisten vaikutusten vakavuus ottaen huomioon ennalta varautumisen periaate ja kaikki asiassa sovellettava elintarvikkeita, rehuja ja työturvallisuutta koskeva unionin ja kansallinen lainsäädäntö, ohjeasiakirjat ja vähimmäisvaatimukset. Riskinarviointi voisi perustua katsaukseen saatavilla olevista tieteellisistä tutkimuksista ja tiedoista.

Riskinarvioinnin on koostuttava seuraavista osista:

- a) ympäristöriskien arviointi, mukaan lukien kaikki seuraavat:
- i) vaaratekijöiden luonteen vahvistaminen, mukaan lukien mahdollinen ennakoitu vaikutukseton taso;
 - ii) mahdollisen altistumislaajuuden arviointi;
 - iii) riskinluonnehdinta.
- b) ihmisten ja eläinten terveyteen kohdistuvien riskien arviointi, mukaan lukien kaikki seuraavat:
- i) vaaratekijöiden luonteen vahvistaminen, mukaan lukien mahdollinen annos-vastesuhde;
 - ii) mahdollinen annoksen tai altistumisen suuruusluokka;
 - iii) riskinluonnehdinta.

Riskinarviointi voidaan suorittaa käyttämällä kvalitatiivista tai semikvantitatiivista riskinarviointia. Kvantitatiivista riskinarviointia käytetään, jos saatavilla on riittävästi arviointia tukevia tietoja tai jos hankkeeseen liittyy mahdollinen ympäristöön tai kansanterveyteen kohdistuva suuri riski.

Riskinarvioinnissa on otettava huomioon vähintään seuraavat vaatimukset ja velvoitteet:

- a) vaatimus vähentää ja ehkäistä nitraattien aiheuttamaa vesien pilaantumista neuvoston direktiivin 91/676/EY²⁹ mukaisesti;
- b) velvoite täyttää neuvoston direktiivin 98/83/EY³⁰ vaatimukset juomavedenottoon käytettävillä suojavyöhykkeillä;
- c) vaatimus täyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY³¹ asetetut ympäristötavoitteet;
- d) vaatimus ehkäistä pohjaveden pilaantumista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/118/EY³² mukaisesti;
- e) vaatimus täyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/105/EY³³ asetetut ympäristönlaatu normit prioriteettiaineille ja tietyille muille pilaaville aineille;
- f) vaatimus täyttää direktiivissä 2000/60/EY asetetut ympäristön laatuvaatimukset kansallista huolta aiheuttavien epäpuhtauksien osalta (esim. vesistökohtaiset epäpuhtaudet);

²⁹ Neuvoston direktiivi 91/676/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1–8).

³⁰ Neuvoston direktiivi 98/83/EY, annettu 3 päivänä marraskuuta 1998, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta (EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32).

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/118/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta (EUVL L 372, 27.12.2006, s. 19).

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/105/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, ympäristönlaatu normeista vesipolitiikan alalla, neuvoston direktiivien 82/176/EY, 83/513/EY, 84/156/EY, 84/491/EY ja 86/280/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 84).

- g) vaatimus täyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/7/EY³⁴ asetetut uimavettä koskevat laatuvaatimukset;
- h) neuvoston direktiivin 86/278/ETY³⁵ vaatimukset ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä;
- i) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 852/2004³⁶ asetetut elintarvikehygieniää koskevat vaatimukset ja ohjeet, jotka on annettu komission ohjeasiakirjassa mikrobiologisten riskien torjumisesta tuoreiden hedelmien ja vihannesten alkutuotannossa hyvän hygienian avulla;
- j) rehuhygieniää koskevat vaatimukset, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 183/2005³⁷;
- k) vaatimus noudattaa asiaankuuluvia mikrobiologisia vaatimuksia, jotka on asetettu komission asetuksessa (EY) N:o 2073/2005³⁸;
- l) vaatimukset, jotka koskevat tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden enimmäismääriä komission asetuksen (EY) N:o 1881/2006³⁹ mukaisesti;

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/7/EY, annettu 15 päivänä helmikuuta 2006, uimaveden laadun hallinnasta ja direktiivin 76/160/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 4.3.2006, s. 37).

³⁵ Neuvoston direktiivi 86/278/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1986, ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä (EYVL L 181, 4.7.1986, s. 6).

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, elintarvikehygieniasta (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1).

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) 183/2005, annettu 12 päivänä tammikuuta 2005, rehuhygieniää koskevista vaatimuksista (EUVL L 35, 8.2.2005, s. 1).

³⁸ Komission asetus (EY) N:o 2073/2005, annettu 15 päivänä marraskuuta 2005, elintarvikkeiden mikrobiologisista vaatimuksista (EUVL L 338, 22.12.2005, s. 1).

³⁹ Komission asetus (EY) N:o 1881/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden enimmäismäärien vahvistamisesta (EUVL L 364, 20.12.2006, s. 5).

- m) vaatimukset, jotka koskevat torjunta-ainejäämien enimmäismääriä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005⁴⁰ mukaisesti;
- n) eläinten terveyttä koskevat vaatimukset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009⁴¹ ja komission asetuksen (EU) N:o 142/2011⁴² mukaisesti.

b) Lisävaatimuksia koskevat ehdot

6. Sellaisten veden laatua ja seuranta koskevien vaatimusten harkitseminen, jotka ovat muita kuin ja/tai tiukempia kuin liitteessä I ilmoitetut vaatimukset, kun on tarpeen ja asianmukaista varmistaa ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden riittävä suojelu, erityisesti kun on selvää tieteellistä näyttöä siitä, että riskit johtuvat uusiovedestä eivätkä muista lähteistä.

Edellä 5 kohdassa tarkoitetun riskinarvioinnin tuloksesta riippuen kyseiset lisävaatimukset voivat koskea erityisesti

- a) raskasmetalleja;
- b) torjunta-aineita;

⁴⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 396/2005, annettu 23 päivänä helmikuuta 2005, torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta (EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1).

⁴¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus) (EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1).

⁴² Komission asetus (EU) N:o 142/2011, annettu 25 päivänä helmikuuta 2011, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 täytäntöönpanosta sekä neuvoston direktiivin 97/78/EY täytäntöönpanosta tiettyjen näytteiden ja tuotteiden osalta, jotka vapautetaan kyseisen direktiivin mukaisista eläinlääkärintarkastuksista rajatarkastusasemilla (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 54, 26.2.2011, s. 1).

- c) desinfioinnin sivutuotteita;
- d) lääkkeitä;
- e) muita uutta huolta aiheuttavia aineita, mukaan luettuina mikroepäpuhtaudet ja mikromuovi;
- f) mikrobilääkeresistenssiä.

c) Ehkäisevät toimenpiteet

7. Sellaisten ehkäisevien toimenpiteiden tunnistaminen, jotka ovat jo käytössä tai jotka tulisi toteuttaa riskien rajoittamiseksi, niin että kaikkia tunnistettuja riskejä voitaisiin hallita asianmukaisesti. Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottoon käytettyihin vesimuodostumiin ja keskeisiin suojavaivähykkeisiin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota.

Tällaisiin ehkäiseviin toimenpiteisiin voi sisältyä

- a) pääsynvalvonta;
- b) desinfioinnin tai epäpuhtauksien poiston lisätoimenpiteet;
- c) erityiset kastelutekniikat, joilla ehkäistään aerosolien muodostumisen riskiä (esim. tippukastelu);
- d) sadetuskastelua koskevat erityisvaatimukset (esim. tuulen enimmäisnopeus, sadettimen ja herkkien alueiden väliset etäisyydet);
- e) maatalouskäytössä olevia pelloja koskevat erityisvaatimukset (esim. peltomaan kaltevuus ja vesikylläisyys, karstialueet);
- f) taudinaiheuttajien inaktivaatio ennen sadonkorjuuta;

- g) vähimmäisturvaetäisyyksien toteuttaminen (esim. etäisyys pintavesistä, myös karjan käyttämistä vesilähteistä, tai toiminnoista, kuten vesiviljelystä, kalanviljelystä ja simpukanviljelystä, sekä uinnin ja muiden vesilajien harrastuspaikoista);
- h) keinokastelualueille asetettavat kyltit ja opasteet, joissa ilmoitetaan uusioveden käytöstä ja siitä, että vesi ei ole juomakelpoista.

Erityisiä ehkäiseviä toimenpiteitä, jotka voivat olla sopivia, on esitetty taulukossa 1.

Taulukko 1: Erityisiä ehkäiseviä toimenpiteitä

Uusioveden laatuluokka	Erityisiä ehkäiseviä toimenpiteitä
A	– Sikoja ei saa altistaa uusiovedellä kastellulle rehulle, ellei ole olemassa riittävästi todisteita siitä, että yksittäisen tapauksen riskit ovat hallittavissa.
B	– Määrän kastellun tai maahan pudonneen tuotteen sadonkorjuukielto. – Lypsykarjan pitäminen poissa laitumelta, kunnes laidun on kuivunut. – Rehu on kuivattava ja säilöttävä ennen pakkaamista. – Sikoja ei saa altistaa uusiovedellä kastellulle rehulle, ellei ole olemassa riittävästi todisteita siitä, että yksittäisen tapauksen riskit ovat hallittavissa. 1.
C	– Määrän kastellun tai maahan pudonneen tuotteen sadonkorjuukielto. – Laiduntavien eläinten pitäminen poissa laitumelta viiden päivän ajan edellisestä kastelusta. – Rehu on kuivattava ja säilöttävä ennen pakkaamista. – Sikoja ei saa altistaa uusiovedellä kastellulle rehulle, ellei ole olemassa riittävästi todisteita siitä, että yksittäisen tapauksen riskit ovat hallittavissa. 2.
D	– Määrän kastellun tai maahan pudonneen tuotteen sadonkorjuukielto.

8. Riittävät laadunhallintajärjestelmät ja -menettelyt, mukaan lukien uusioveden asianmukaisten parametrien seuranta sekä laitteiden riittävät huolto-ohjelmat.

Uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajalle suositellaan ISO 9001 -standardin tai vastaavan mukaan sertifioidun laadunhallintajärjestelmän käyttöönottoa ja ylläpitämistä.

9. Ympäristöntarkkailujärjestelmät sen varmistamiseksi, että seurannasta saadaan palautetta ja että kaikki prosessit ja menettelyt validoidaan ja dokumentoidaan asianmukaisesti.

10. Asianmukainen onnettomuuksien ja hätätilanteiden hallintajärjestelmä, mukaan lukien menettelyt, joilla tiedotetaan asianmukaisesti kaikille asianomaisille osapuolille tällaisesta tapahtumasta, sekä säännöllisesti päivitettävä valmiussuunnitelma.

Jäsenvaltiot voisivat käyttää olemassa olevia kansainvälisiä ohjeita tai standardeja, kuten ISO 20426:2018 (Suuntaviivat terveystarkkailun arvioinnista ja juotavaksi kelpaamattoman veden uudelleenkäytön hallinnasta), ISO 16075:2015 (Suuntaviivat käsitellyn jäteveden käytöstä keinokasteluhankkeissa) tai muita vastaavia kansainvälisesti hyväksytyjä standardeja tai WHO:n suuntaviivoja⁴³, joiden avulla voitaisiin järjestelmällisesti tunnistaa vaaratekijät sekä arvioida ja hallita riskejä koko ketjuun (yhdyskuntajäteveden uudelleenkäyttöön tähtäävästä käsittelystä jakeluun ja käyttöön maatalouden keinokastelussa sekä vaikutusten valvontaan) sovellettavan ensisijaisuusperiaatteen ja paikkakohtaisen riskinarvioinnin pohjalta.

11. Varmistetaan, että perustetaan eri toimijoiden väliset koordinoitijärjestelmät, jotta voidaan taata uusia veden turvallinen tuottaminen ja käyttö.

⁴³ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/;
https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/ssp-manual/en/